

[Glistrup]

ende kraft til at ville vokse, vokse og vokse, vil jeg tro, at måske med undtagelse af Christiansø, der falder uden for de 275 kommuner, jeg nævnte, vil hele Danmark få i stribevis af nye offentlige arbejdsformidlinger, og vejen vil være beredt for, at vi yderligere får formindsket kommunalfuldmagtens udstrækning.

For når man på et område som her, hvor vi var på vej over til privatiseringens velsignelser, kan begynde at ødelægge kommunalfuldmagten, kan man også ødelægge den alle andre steder. Derfor er det her vejen til døden for den politik, som arbejdsministeren er valgt ind i dette Folketing på.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes jo ikke, at det skal stå alene, når hr. Glistrup kunne omtale den ungdomspakke, der blev gennemført i marts 1982, som ren skandale og problemfyldt osv., når man ser det i forhold til det, der gennemføres nu.

Hvad var det, der blev gennemført i 1982? Det var en jobskabelsesordning, som desværre kun fik lov til at fungere i ét år, men som fik 14.000 unge mennesker ind i job. Det var forkert, sagde hr. Glistrup, men vi synes, det var godt.

Det var en ungdomsgarantiordning, et forsøg, som kørte i Storstrøms Amt og Århus Amt.

Evalueringsrapportens konklusioner fortalte, at man havde fået fat i fire femtedele af de unge mennesker, som ellers ville komme på bistandskontorerne. Og så skal man høre en minister under den selv samme statsminister, som fjernede de to ordninger, sige: »Kæmp for alt, hvad du har kært . . . «! Vi har de unge kær, og nu vil vi ikke finde os i det mere.

Efter at man har jaget de unge mennesker ud i ledighed og elendighed, kommer man her, hvor vi ved at der i løbet af et par år bliver en utrolig mangel på unge mennesker på det danske arbejdsmarked, og siger: Nu skal vi nok kæmpe for jer. Demografien vil løse problemerne alene, og det bliver ikke arbejdsministerens kamp. Den er absolut ikke heroisk, den er politisk, og den vil ikke hjælpe noget.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg fik nu bekræftet, at oplysningerne om, at forslaget skulle medføre 275 nye anvisningskontorer, kun findes i hr. Glistrups fantasi. Han

har tænkt sig til, at sådan ville det nok gå, og jeg skal naturligvis ikke forhindre hr. Glistrup i at tænke på den måde.

Men så tilføjede hr. Glistrup noget i retning af, at Bresjnev og Honecker også afskaffede arbejdsløsheden. Heri må vel ligge en antydning af, at regeringen skulle tro, eller at jeg skulle have sagt, at vi har til hensigt at afskaffe arbejdsløsheden med disse forslag.

Ungdomspakken som sådan afskaffer så sandelig ikke arbejdsløsheden. Det, der skal til for at afskaffe arbejdsløsheden, er, at danske virksomheder får lyst til, mulighed for og økonomisk fortjeneste ved at øge produktionen og ansætte flere medarbejdere. Det er regeringens generelle politik at finde frem til sådanne muligheder. Det klarer vi sandelig ikke med de forslag her, men vi får nogle passive unge sat i gang med nogle konstruktive aktiviteter. Det kan vi godt være bekendt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Antallet af arbejdere i private virksomheder falder med den ungdomspakke, der er indført. Derimod bliver der jo mange flere ansatte i den offentlige sektor. Hvis man først begynder at nedbryde kommunalfuldmagten, er der jo ingen grænse for, hvor mange mennesker der kan ansættes i vore kommuner. Og det bliver sagsbehandlere, socialrådgivere, psykologer og arbejdsformidlere, bare inden for dette felt. Og når vi først har taget hul på kommunalfuldmagten, bliver der jo et hav af andre steder, hvor kommunerne kan ansætte i hundredtusindvis af mennesker og derigennem simpelt hen bruge den østeuropæiske vej til afskaffelse af arbejdsløsheden, fordi der bliver så mange sagsbehandlerstillinger i kraft af det skridt, som regeringen har taget, da den valgte at lave ungdomspakke med Socialdemokraterne i stedet for med Fremskridtspartiet, hvorved man havde opnået at få ansat så mange i danske erhvervsvirksomheder, at arbejdsløsheden i hvert fald kunne afskaffes i løbet af højst et halvt års tid.

Men man ville absolut ikke fra regeringens og arbejdsministerens side føre forhandlinger om disse ting med Fremskridtspartiet. Man var kun interesseret i at gå Honeckers og Bresjnevs vej sammen med hr. Svend Auken. Og derfor må vi altså se i øjnene, at arbejdsløsheden nok